Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

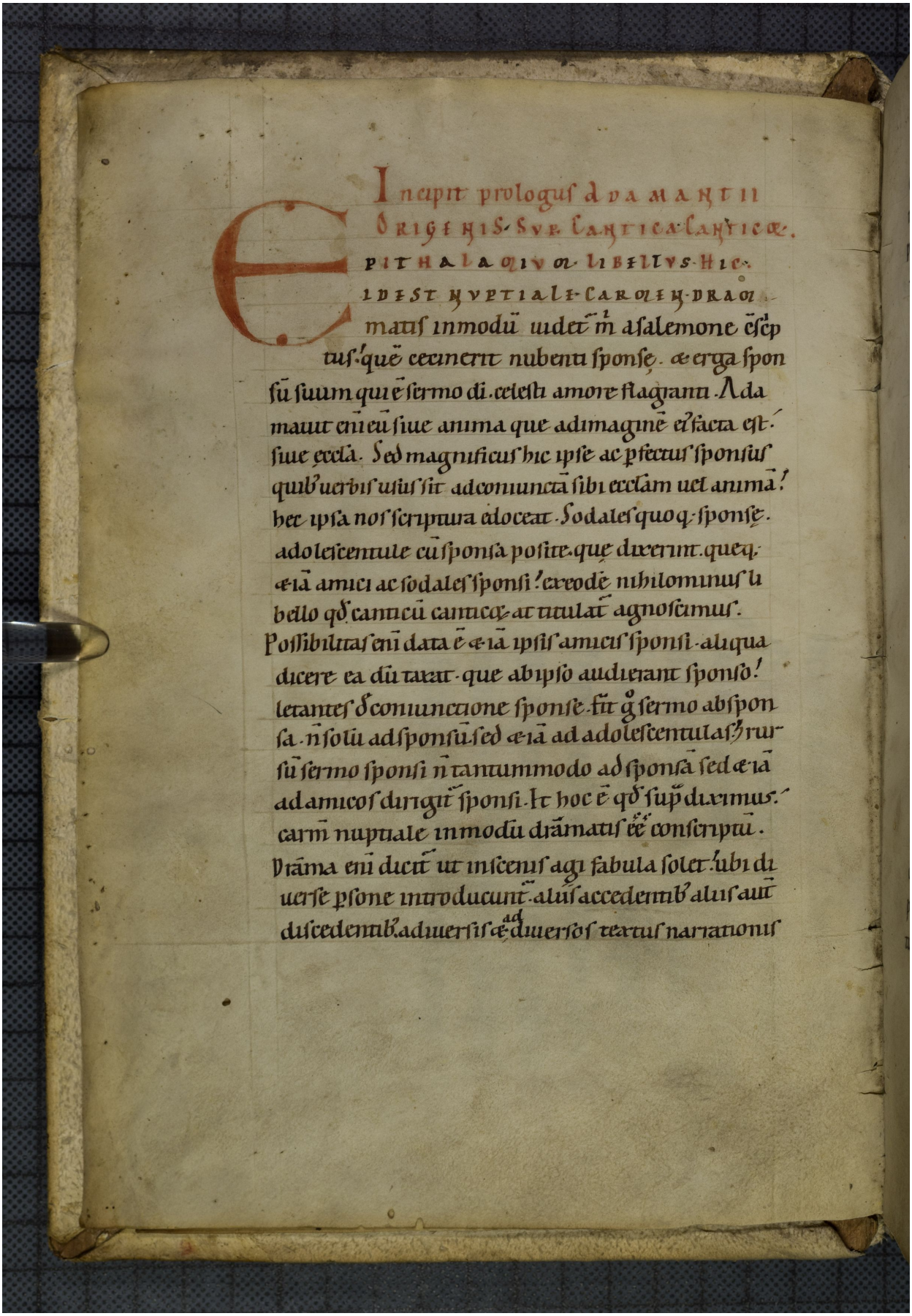

Incipit prologus d̄ Damasti
d̄ Origenis. Sup̄ Cantica Canticorum.
Epithalamium. Liber. Hic.
id est nuptiale. Carmen. Dramatis
matis in modum uidet̄ m̄ a salemone ēscp
tus. quē cecinerit nubentu sponse. ac erga spon
su suum qui ē sermo di. celesti amore flagrantu. Ada
mauit enim eū siue anima que ad imaginē ei facta est.
siue eccla. Sed magnificus hic ipse ac pfectus sponsus
quib̄ uerbis usus sit ad coniuncta sibi eccl̄am uel animam.
hec ipsa nos scriptura edoceat. Sodales quoq; sponse.
adolescentule cū sponsa posite. que dixerint. queq;
eia amici ac sodales sponsi. exeodē nihilominus li
bello qd̄ canticū canticorū. ac titulat̄ agnoscimus.
Possibilitas enim data ē eia ipsis amicis sponsi. aliqua
dicere ea dū tacent. que ab ipso audierant sponso.
letantes d̄ coniunctione sponse. fit q̄ sermo ab spon
sa. n̄ solū ad sponsū sed eia ad adolescentulas. rur
sū sermo sponsi n̄ tantummodo ad sponsa sed eia
ad amicos dirigit̄ sponsi. Et hoc ē qd̄ sup̄ diximus.
carm̄ nuptiale in modū drāmatis ee conscriptū.
Drāma enim dicit̄ ut in scenis agi fabula solet. ubi di
uerse psone introducunt̄. alis accedentib̄ alis aut
discedentib̄. aduersis ad aduersos. textus narrationis